உ
சிவமயம்

ஸ்ரீமத் அத்வைதானந்த
பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசாரியரின் சீடராய

ஸ்ரீ சதானந்த பரமஹம்ஸ
பரிவ்ராஜக ஆசாரியர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வேதாந்தசாராமிருதம்.

இது
திருக்களராண்டவரென்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகரராகிய
ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிக ளவர்களால்
தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு
ஷை சுவாமிகளவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1912

இந்நூற்கு
அடியிற் குறிப்பித்துள்ள
மூன்று வியாக்கியானங்க ளிருக்கின்றன.

1. நரசிம்ம சரஸ்வதிகளவர்கள் அருளிச்செய்த **சுபோதினி**.
2. ராமதீர்த்தரவர்கள் அருளிச்செய்த **வித்வன் மனோரஞ்சினி**.
3. ஆபதேவரவர்கள் அருளிச்செய்த **பாலபோதினி**.

உ

ஓம் ஸ்ரீ கணேசாய நம:

வேதாந்த சாராமிருதம்.

பாயிரம்.

ஞாயி றாயொளிர் வீர சேகர ஞான தேசிக மாமுக
தூய தாகி யபேதமாகிய தோன்ற லேகருணாநிதே
நீய தாமென நாயி னேனுடை நெஞ்சி லேநிகழ் விததவா
வாய தாயுரை யாடு வானுனை வாழ்த்தி வாழ்த்தி வணங்குவேன்.

கண்ட மின்றியே சசசிதா னந்தமாய்க் கமழ்ந்தே
கண்ட நெஞ்செனு மிரண்டதுங் கவாந்திடா தாகிக்
கண்ட யாவையுந் தாங்குறுங் கரியெனான் மாவாங்
கண்ட னைமன நினைகுவன் கருதிய துறவே.

அருத்தத் தானுமத் துவிதமா யானந்த மயமா
யருத்த மாந்துவி தங்கடா தமர்ந்தவி ருவராங்
குருத்தம் பாதமெய் பணிந்தொரு குறிமதி யளவே
திருத்த மாமறை முடிரசத் தெள்ளமு துரைப்பேன்.

வேதாந்த சாராமிருதம்.

1 - வது சாதனப் பிரகரணம்.

வேதாந்தமென்பது உபநிடதப்பிரமாணமும் அதனனுசாரியாய சாரீரக சூத்திரங்களுமாம். இதற்கு (இந்நூற்கு) வேதாந்தப் பிரகரணத்தன்மை யுண்மையின் அதற்குரியதாய அனுபந்தங்களாலேயே அஃதுடைய தாந்தன்மை பெறப்படுதலின், அவை தனித்தாராயத் தக்கனவன்றாம்.

ஆண்டனுபந்த மென்பது: - அதிகாரி, விஷயம், சம்பந்தம், பிரயோஜனம் என்பனவாம்.

1. அதிகாரியோ விதிவழிகற்ற வேத வேதாங்கத் தன்மையானே † முன்னரே அகில வேதார்த்தத்தை யறிந்தவனாய் இப்பிறப்பிலேனும் முற்பிறப்பி லேனும் காமிய நிஷித்த நீக்கவாயிலாய் நித்திய நைமித்திகப் பிராயச்சித்த உபாசனானுட்டா னத்தால் நிகிலகல்மஷங்களும் நீங்கியிருத்தலின் நிதாந்த (அத்தியந்த) நின்மல அந்தக்கரணனும் சாதன சதுட்டய சம்பன்னனும் ஆய பிரமாதாவாம்.
[† சாமாரியமாக என்றும், ஆரம்பத்திலேயே என்றும் பொருள்படும்.]

துறக்காதி இஷ்டசாதனங்களாய சோதிட்டோதிகள் காமியங்களாம். நரகாதி யனிஷ்ட சாதனங்களாய வேதியரைக் கோறல் முதலியன தீஷித்தங்களாம். செய்யா தொழியிற் பிரத்யவாய (பாப) சாதனங்களாய சந்தியா வந்தனம் முதலியன நித்தியங் களாம். புத்திர ஜன்மாதி யனுபந்திகளாய ஜாதேஷ்டி முதலியன நைமித்திகங்களாம். பாபக்ஷய சாதனங்களாய சாந்திராயண முதலியன பிராயச்சித்தங்களாம். சகுணப் பிரஹ்ம விஷய மானச வியாபார வடிவங்களாய் சாண்டில்ய வித்தை முதலியன உபாசனைகளாம். (1) "அவ்விவ்வான்மாவை வேதானுவசனத்தினாலும் யாகத்தி னாலும் பிராஹ்மணர் அறியும் பொருட்டு இச்சிக்கின்றனர்" என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியினானும், (2) "தவத்தாற் கல்மஷங் கொல்கின்றனர்" என்றற் றொடக்கத்து மிருதியினானும், இந்நித்தியாதி கட்கும் புத்தி சுத்தி மேலாய பயனாம். உபாசனை கட்கோ சித்தைகாகாயம். (3) "கருமத்தாற் பிதுர்லோகம். வித்தையாற் றேவ லோகம்" என்றற்றொடக்கத்து மறைகளான், நித்திய நைமித்திகங் கட்கும் உபாசனைகட்கும் அவாந்தர பலம் பிதுர் லோ சத்தியலோகப் பிராப்தியாம். நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம், இகா முத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுக்ஷு த்வம் என்பன சாதனங்களாம்.

---

(1) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 4-4-22
(2) மநுஸ்மிருதி - 12-104
(3) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 1.5-16

நித்திபா நித்திய வஸ்து விவேகமென்பது, பிரஹ்மமே நித்திய வஸ்து, அதின் வேறாய் யாவும் அநித்திய மென்னும் விவேசனமாம்.

மாலை சந்தனவனிதாதி விஷய போகங்களாய் ஐகிகங் (இங்குள்ளவை) கட்குக் கரும் ஜன்னியத்தன்மை யானே அநித்தியத்தன்மை யுண்மை போல், அமிருதாதி விஷய போகங்களான ஆமுஷ்மிகங் (அங்குள்ளவை) கட்கும் அநித்தியத் தன்மையானே அவற்றினின்றும் நிரந்தர விரகதி இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராக மாம்.

சமாதிகளோ சமதமோபரதி திதிக்ஷா சமாதான சிரத்தை யெனப் பெயர் பெறு வனவாம்.

சமமென்பது, சிரவணாதி வியதிரிக்த விஷயங்களினின்றும் மனத்தின் நிக்கிரகமாம். தமமென்பது சிரவணாதி வியதிரிக்த வியஷங்களினின்றும் புறப்பொறி களின் நிவர்த்தனமாம். நிவர்த்திதமாய் இவற்றிற்குச் சிரவணாதி விபதிரிக்த விஷயங்களி னின்றும் உபரமணம் உபரதியாம்; அல்லது விகித கர்மங்கட்கு விதி யோடு பரித்தியாகம். திதிக்ஷையாவது சீதோஷ்ணாதி துவந் துவஞ் சகித்தலாம்; நிக்கிரகித்த மனத்திற்குச் சிரவணாதியினும் அதன் அனுகுண விஷயத்தின் (குரு சுசுருஷையின்) கண்ணும் சமாதி (நிலைபெறுதல்) சமாதானமாம ஆசிரியரருளிய ஆரண முடி மொழிகளில் விசுவாஸம் சிரத்தையாம்.

முமுக்ஷுத்தன்மை மோக்ஷ இரசையாம். (4) "சாந்தன் தாந்தன் என்றறறொட க்கத்துச் சுருதியான் இத்தகை வடிவினனாய் பிரமாதா அதிகாரியாம். (5) "உதித சாந்தசித் தனும் பொறியொடுக்கிடுபவனுங், கதித வாறு செய் கசடறு குணங்கது வினனுஞ், சத்த மேகுரு சேவை செய் சன்முமக்ஷுவுமாஞ், சத்த மீதவன் பொருட்டளித் திடனமிகந்தகுமால்" என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2. விஷயம் ஜீவப்பிரஹ்மைக்கிய சுத்த சைதன்னியப் பிரமேயமாம்; ஆண்டே மறைமுடி கட்குக் கருத்திருந்தலின்.

---

(4) பிருகராரணிய உபநிடதம் - 4-4-23
(5) உபதேசசகஸ்ரி - பார்த்திவப் பிரகரணம்-72

---

3. சம்பந்தமோ அவ்வயிக்கியப் பிரமேயத்திற்கும் அதன் பிரதிபாதக வுபநிஷத் பிரமாணத்திற்கும் போத்திய போதக பாவமாம்.

4. பிரயோஜனமோ, (6) "ஆன்மவித்துச் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்" என்றற் றொடக்கத்து மறையினாலும், (7) "பிரஹ்மவித்துப் பிரஹ்ம'மேயாவன்" என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், அவ்வயிக்கியப் பிரமேயத்துள்ள அஞ்ஞான நிவிருத்தியும் தன் வடிவானந்த வடைவும் ஆம்.

ஜனன மரணாதி சம்சார தாபத்தான் மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாய இவ்வதிகாரி சிரமெரியுண்பவன் தடமடுவை யடைதல் போல் உபகாரபாணியனாய் அசேஷ சாஸ்திர பாண்டித்யமும் பிரஹ்மநிஷ்டையுமுடைய ஆசிரியரை யடைந்து யனுசரித்திருப்பன் **(8)** "சமிற்பாணியன் கரோத்திரிய பிரஹ்மநிஷ்டனை' என்றற்றொடக்கத்துர் சுருதியினானென்க.

---

(6) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் - 7-1-3
(7) முண்டகோபநிடதம் - 3-2-9
(8) முண்டகோபநிடதம் - 1-2-12

சாதனப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாரோபப் பிரகரணம்.

அத்தேசிகேந்திரர் பரமகிருபையால் அத்தியாரோய அபவாத நியாயத்தானே இவற் கருள் புரிவர்; **(9)** "அடைந்த அன்னவன் பொருட்டு அந்த அறிஞன் அருளுவன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினா னென்க.

அரவபூதமல்லாத கயிற்றின்கண் அரவாரோபம் போல் வஸ்துவின் கண் அவஸ்துவாரோபம் அத்தியாரோபமாம்.

சச்சிதானந்த அனந்த **அத்வயப்பிரஹ்மம்** வஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானாதி சகலஜடசமூகம் அவஸ்துவாம்.

அஞ்ஞானமோ யானஞ்ஞன் என்றற்றொடக்கத்து அனுபவத்தானும், **(10)** "தன் குணங்களான் மறைபட்டி.ரா நின்ற தேவான் மசக்தியை" என்றற்றொடக்கத்து மறை களானும், சதசத்துக்களாலனிர்வசனீயமாமென்றும், முக்குண வடி வமா மென்றும், ஞான விரோதியா மென்றும், பாவரூபமாமென்றும், யாதோ சிறிது (பிரமோபாதா னத்தன்மையது) ஆமென்றும் கூறுவர். இவ்வஞ்ஞானம் சமஷ்டி வியஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் ஒன்றென்றும்பலவென்றும் வியவகரிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றோ:- எங்ஙனம் தருக்களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் "வனம்" என்று ஒன்றாந்தன்மை கூறப்படுமோ, எங்ஙனம் ஜலங்களின் சமஷ்டியபிப்பிராயத்தால் "ஜலாசயம்" (தடாகம்) என்று கூறப்படுமோ, அங்ஙனம் நானாத் தன்மையானே தோற்றுவனவாய ஜீவகத அஞ்ஞானங்களின் சமஷ்டி யபிப்பிராயத்தால் அவ்வொன்றாந் தன்மைக் கூற்றாம்

---

(9) முண்டகோபநிடம் - 1-2-13
(10) சுவேதாசுவதர உபநிடதம் - 1-3

---

(11) "அஜயாமேகையை" என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியினானென்க.

இச்சமஷ்டி மேன்மையான உபாதியானே விசுத்த சத்வப் பிரதானமாம். இதனுபகிதசைதன்யம் சர்வஞ்ஞத் தன்மை, சர்வேஶ்ரவரத் தன்மை, சர்வநியந்துருத் தன்மை முதலிய குணங்களோடு கூடியதென்றும், அவ்யக்தமென்றும், அந்தரியாமி யென்றும் உலக காரண மென்றும், ஈஶ்வரனென்றும் கூறப்படும்; (12) "எவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வவித்து" என்னுஞ் சுருதியால், எல்லா அஞ்ஞானங்களு மிலங்குகின் றமையின்.

இச்சமஷ்டி, அகிலகாரணத் தன்மையா லீசனுக்குக் காரண சரீரமாம். ஆனந் தப் பெருக்கத் தன்மையானும் கோசமொப்ப மறைத்தற் றன்மையானும், ஆனந்தமய கோசமாம். சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்) தன்மையானே துயிலாம். அதனானேயே தூலசூக்குமப் பிரபஞ்ச லயத்தான மெனவும் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம் வனத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிராயத்தால் "தருக்கள்" என்று பலவாந்தன்மை கூறப்படுமோ, எங்ஙனம் ஜலாசயத்திற்கு (தடாகத்திற்கு) வியஷ்டி அபிப்பிராயத்தால் "ஜலங்கள்' என்று கூறப்படுமோ, அங்ஙனம் அஞ்ஞானத்திற்கு வியஷ்டி அபிப்பிராயத்தால் அப்பலவாந் தன்மை கூறப்படும்; (13) "பர மான்மா மாயைகளால் பலவடிவமாய் விளங்குகின்றது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினானென்றுணர்க.

---

(11) சுவேதாசுவதர உபநிடதம் - 4-5
(12) முண்டக உபநிடதம் - 1-1-3
(13) பிருகதாரணிய உபநிடதம் - 2-5-19.
(14) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 5

ஈண்டு வியஸ்த சமஸ்த வியாபித்தன்மையானே வியஷ்டி சமஷ்டித்வம் கூறப்படும். இவ்வியஷ்டி தாழ்மையான உபாயானே மலின சத்துவப்பிரதானமாம். இவ்வுபகிதசைதன்யம் அற்பஞ்ஞத்தன்மை அனீஶ்வரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளோடு கூடிய பிராஞ்ஞனென்று கூறப்படும்; ஓர் அஞ்ஞானத்தை விளக்கு விக்குந் தன்மையுண்மையின் என்றும், இவற்குப் பிராஞ்ஞத் தன்மையும் விளக்கமின்றிய உபாதியானே மிக்கொளிர்தற் றன்மை யின்மையின் என்று முணர்க. இவற்கு மி்ஃதகங்காராதி காரணத்தன்மைபானே **காரண சரீரமாம்**. ஆனந்தப் பெருக்கத்தன் மையானும் கோசமொப்ப மறைத்தற் றன்மையாலும் **ஆனந்தமயகோசமாம்**. சர்வோபரமத் (எல்லாமடங்குந்) தன்மையானே துயிலாம். அதனானேயே கால சூக்கும சரீரப்பிரபஞ்ச லயத்தானமெனவும் கூறப்படும்.

அஞ்ஞான்று இவ்வீகரப்பிராஞ்ஞர்கள் சைதன்ய விளக்கமுற்ற அதிசூக்கும் அஞ்ஞான விருத்திகளால் ஆனந்தததை யனுபவிக்கின்றனா; (14) "ஆனந்தம் புசிப்போன் சின்முகன் பிராஞ்ஞன்" என்னும் மறையானும், "யான் சுகமாய்த் துயின்றேன், ஒருசிறிது மறிந்திலேன்" என்று நித்திரையினின்றும் எழுந்தவனுக்கு ஆராய்ச்சி கூடுகிறரையானும் என்க. இச்சமஷ்டி வியஷ்டிகட்குப் பேதம் வன

மரங்கட்குப் போன்றேனும் ஜலாசய ஜலங்கட்குப் போன்றேனும் உணர்ந்துகொள்க. இதனுபகித ஈசுரப பிராஞ்ஞர் கட்கும், தண்டலைதருவவச்சின்ன ஆகாசங்கட்குப் போன்றேனும், ஜலாசய ஜலகத பிரதிபிம்ப ஆகாசங் கட்குப் போன்றேனும் பேதமாம். இதனை (15) "இவன் சர்வேஸ்வரன்" என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதியானுணர்க.

தண்டலைதரு அதனவச்சின்ன ஆகாசங்கட்கேனும், ஜலாசயஜல அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசங்கட்கேனும் ஆதாரபூத அனுபஹித ஆகாசம் போல், இவ்வஞ் ஞான அதனுபஹிதசைதன்யங்கட்கு ஆதாரபூத எவ்வுபதிதசைதன்யமோ அது துரியமென்று கூறப்படும். இதனை (16) "அத்வைதமாய சிவத்தை நான்காவதாய் நாடுகின்டுகின்றனர்" என்றற்றெடக்கத்துச் சுருதியினாற் காண்க. இத்துரீயமாய சுத்தசைதன்னியம், அஞ்ஞானதி அதனுபஹித சைதன்னியங்களினின்றும் அழலி டைப்பட்ட அயப்பிண்டம் போற் பிரிவு பெறாதகாய் மகாவாக்கியத்தின் வாச்சியமா மென்றும், பிரிவு பெற்றதா யிலக்கியமாமென்றுங் கூறப்படும்.

இவ்வஞ்ஞானத்திற்கு ஆவரண விக்ஷேபமெனப்பெயரிய இரண்டு சக்திகளுள. ஆவரண சக்தி ஆண்டற்ப மேலும், மேகம் அனேக யோஜனைக்கணுற்ற ஆதிததிய மண்டலத்தை நோக்குபவன்றன் விழி நெறியை மூடலினானே எங்ஙனம் மறைப்பது போன்றதாமோ, அங்ஙனம் அஞ்ஞானம் பரிச்சின்ன மேனும் அபரிச்சின்ன அசம்சாரியாய ஆன்மாவைக் காண்பான்றன் மதியை முடலினானே மறைப்பது போன்றதாம்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (17) "கந்தமேக மூடியவிழி கனமறை கதிரவற் காணா, தெந்தவாறதி மூடனு மொளிர்விலை யென்றுதா னெணுமோ, வந்த வாறஞ்ஞ விழியற்குப் பத்தம்போ லவிர்வுறு மெதுதா, னந்த நாசமற் றிலங்குறு மணியுரு வாத்துமா யானே" என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

(15) மாண்டுக்ய உபநிட 6
(16) மாண்டுக்ய உபரி.--தம் - 7
(17) அஸ்தாமலகயம் - 10
(18) வாக்கியசுதை

இவ்வாவரண சக்தி யவச்சின்னனாய ஆன்மாவிற்கே, தன்னஞ்ஞானத்தான் மறைப்புறுங் கயற்றின்கண் பாம்புத் தன்மைச் சம்பாவனையாகுமாறு போன்று, கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவ இன்பதுன்ப மோகவடிவ துச்ச சம்சாரபாவனையும் சம்பவிக்கும்.

விக்ஷேபசக்தியும், எங்ஙனம் பழுதையி னஞ்ஞானம் தான் மறைக்குங் கயற்றின் கண் தன்னாற்றலால் பாம்பாகிகளை யுற்பவிக்கச் செய்யுமோ அங்ஙனம் அஞ்ஞானமும் தான் மறைத்த ஆன்மாவின்கண் விக்ஷேப சத்தியால் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பிறப்பிக்கும்; அத்தகைய ஆற்றலாம். (18) "தோற்றலாஞ் சக்தி சூக்குமமாதி, பிரமவண்டாந்தஞ் சகற் பிறப்பிக்கும்" என்று அஃதறையப்பட்டுளது. லூதா (சிலந்தி, உலண்டு, ஊர்ண நாபி) என்னும் பிராணியானது நூற்காரியப்

பொருட்டுத் தற்பிரதானத்தானே நிமித்தமும் தற்காயப் பிரதானத்தானே உபா தானமும் ஆவதொப்ப, இருசக்தியோடுற்ற அஞ்ஞானோபஹிதமாய் சைதன்யம் தற்பிரதானத்தானே நிமித்தமும், தன்னுபாதிப் பிரதானத் தானே உபாதானமும் ஆம்.

தமப்பிரதான விக்ஷேப சக்தியோடுற்ற அஞ்ஞானோபஹித சைதன்யத்தினி ன்றும் ஆகாசம், ஆகாசத்தினின்றும் காற்று, காற்றி என்றும் கனல், கனலினின்றும் நீர், நீரினின்றும் பூவும் உண்டாம்; (19) "இவ்வான்மாவினின்றும் ஆகாசம் உண்டா யிற்று' என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினானென்க. அவற்றில் ஜாட்டிய மிகுதி காண்ட லின் தமப்பிராதான்யம் அதன் காரணத்திற்காம் ஆகாசாதிகாரண அஞ்ஞானத் திற்காம்). அஞ்ஞான்று (சிருட்டி காலத்தில்) சத்துவ ரஜஸ் தமசுக்கள் காரணகுண நன்முறையே அவ்வாகாசாதிகளின் மாட்டுதுதிக்கின்றன. இவையே சூக்குமபூதங்க ளென்றும் தன்மாத்திரைகளென்றும் அபஞ்சீகிருதங்களென்றும் கூறப்படுகின்றன.

---

(19) தைத்திரியோ பநிடதம் - 2-1-1

இவற்றினின்றும் சூக் மசரீரங்களும் தூலபூதங்களு முண்டாகின்றன.

சூக்குமசரீரங்கள் பதினேழ வயவங்களாய லிங்க சரீரங்கள்.

அவயவங்களோ! ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், புத்தி மனங்களும், கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும், வாயு பஞ்சகமும் என்பனவாம்.

ஞானேந்திரியங்கள், சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்நுவை, கிராணமென்ப பெயரியனவாம். இவை ஆகாசாதிகளின் வியஸ்த சாத்துவிகாம்சங்களினின்றும் தனித்தனி முறையே உதயமாகின்றன.

புத்தி யென்பது நிச்சயவடிவ அந்தக்காண விருத்தியாம்.

மனமென்பது சங்கற்ப விகற்ப வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாம்.

இவற்றின் கண்ணேயே சித்த அகங்காரங்கட்கு அடக்கமாம். இவை மற்றாகா சாதிமாட்டுற்ற மிலித (ஒன்று சேர்ந்த) சாத்துவிகாரம்சங்களினின்றும் உதயமா கின்றன. இவற்றிற்குப் பிரகாசவடிவத்தன்மையுண்மையின் சாத்துவிகரம் காரியத் துவமாம்.

இப்புத்தி ஞானேந்திரியங்களோடு கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இது கர்த்த ருதவ போகதுருத்வ சுகித்துவ துக்கிகதுவாதி அபிமானத் தன்மையானே இகலோக பரலோக கமனவானான வியாவகாரிக ஜீவனெனக் கூறப்படுவன்.

மனமோ ஞானேந்திரியங்களோடு கூடியதாய் மனோமய கோரமாம்.

கன்மேந்திரியங்கள் வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தமெனப் பெயரியன வாம். இவை மற்றாகாசாதிகளின் விபஸ்த இரஜோம்சங்களினின்றும் தனித்தனி முறையே பிறக்கின்றன.

வாயுக்கள்: பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்பனவாம். பிராணன் முன்னடையுடையோன்; முககினுனிதகேசவாசி. அபானன் பின்னடை பெற்றோன்; பாயுவாதித் தானவான். வியானன தசதிசை நடையுடையோன்; சரீர முழுச் சஞ்சாரி. உதானன் கண்டத்தானியன்; மேனடையுடையனாய் உற்கிர மணவாயு வாம. சமானன் சரீர நடுவுட் டங்குபவனாய் அயின்று மாந்திய அன்னாதி சமீகரண கர்னாம் (சாமியாவஸ்தையைச் செய்பவனாம்).

சிலரோ, நாகன் கூர்மன் கிருகலன் தேவத்ததன் தனஞ்சயன எனப் பெயரிய ஐநதன்னிய வாயுக்கள் இருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றனர். ஆண்டு, நாகன் உற்காரம் (வாந்தி) செய்பவனாம், கூர்மன் விழித்தல் செய்பவனாம்; கிருகலன் பசியையுண்டு பண்ணுபவனாம்; தேவதத்தன் கொட்டாவிகொள்ளச் செய்பவனாம்; தனஞ்சயன போஷணஞ்செய்பவனாம், இவற்றிற்குப் பிராணாதிகளிலடக்கங் கூடலிற், பிராணாதிக ளைந்தேயெனச் சிலர் கூறுவர்.

இப்பிராணாதி பஞ்சகம், ஆகாசாதியின் கனுள்ள மிலித இரஜேம்சத்தினின்று திக்கிறது. இப்பிராணாதி பஞ்சகம் கன்மேந்திரியங்களோடு கூடியதாய்ப்பிரணமய கோசமாம். இதற்குத் தொழில் வடிவத்தன்மையானே இரஜோம்சகாரியத் தன்மையம் இக்கோசங்களின் மத்தியில் விஞ்ஞானமயன்-- ஞானசக்திமான். கர்த்தா வடிவன்; மனோமயன் - இச்சாசக்திமான், கரணவடிவன்; பிராணமயன் - கிரியாசக்திமான், காரியவடிவன்; தகுதிக்கைமையானே இன்னணமிவற்றின் பகுப்பென கூறுகின்ற னர். இம்முக்கோசங்களும் ஒருங்கு கூடிச் சூக்கும சரீமெனச் சொல்லப்படும்.

ஈண்டும், அகில சூக்கும சரீரம் ஏக புத்திவிஷயத்தானே வனம்போற் சலாசயம் போலேனும் சமஷ்டியும், அனேக புத்திவிஷயத்தானே தருபபோனீர் போலேனும் வியஷ்டியுமாம். இச்சமஷ்டியுபகித சைதன்யம் சூத்திரான்மா, இரணிய கருப்பன், பிராணன் என்றும் கூறப்படும். யாண்டு முட்புகுந்திருத்தலினாலும், ஞானம் இச்சை கிரியைச் சத்திமத் துபகிதத் தன்மையானும் என்க. இதற்குச் சமஷ்டி தூலப் பிரபஞ்சாபேக்ஷை யானே சூக்குமத் தன்மையாற் சூக்கும சரீரம், விஞ்ஞான மயாதி முக்கோசம், நனாவாதனைமயத் தன்மையாற் கனா, அதனானேயே, தூலப்பிரபஞ்ச லயத்தானம் எனவும் கூறப்படும்.

இவ்வியஷ்டி யுபகித சைதன்யம் தைஜசனாம்; தேஜோமய அந்தக்கரண உபகிதத் தன்மை யுண்மையின், இதற்கு மிவ்வியஷ்டி தூலதேகாபேக்ஷையானே சூக்குமத் தன்மையானென்னு மேதுவினானேயே சூக்கும தேகம் விஞ்ஞான மயாதி முக்கோசம். நனாவாதனை மயத் தன்மையாற்கனா; அதனானேயே, தூலசரீரலயத் தான மெனவுங் கூறப்படும்.

இச்சூத்திரான்ம தைஜசர்கள் அக்கால் மனோவிருத்திகளால் சூக்கும் விஷயங் களை யனுபவிக்கின்றனர்; (21) "மிகப்பகுத் துண்போன் தைஜசன்" என்றற்றொடக் கத்துச் சுருதியானென்க. ஈண்டும், சமஷ்டி வியஷ்டிகட்கும் அதனுபகித சூத்திரான் மாதைஜசர்கட்கும், வனந்தருப் போன்றும், அதனவச் சின்ன ஆகாசம் போன்றும், ஜலாசயம் ஜலம் போன்றும், அதினுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசம் போன்றும் அபேதமாம்; இன்னணம் சூக்கும சரீர உற்பத்தியாம்.

தூலபூதங்களோ பஞ்சீகிருதங்களாம். பஞ்சீகரணமோ, ஆகாசாதி ஐந்தனுள் ஒவ்வொன்றை யிருகூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து அப்பத்துப் பாகங்களுள் முதலன வாய் ஐந்து பாகங்களைத் தனித்தனி நான்கு கூறாய்ச் சமமாய்ப் பகுத்து, தன்ற னிரண்டாவ கரைப் பாகப் பரித்தியாகத்தால் வேறு பாகங்களில் அந்நான்கு பாகங்க ளின் சேர்க்கையாமென்க. (22) "வகிர்ந்திரண்டொன்று நால் வகைசெய் தாதியைத், தகவிதரங்களிற் சாத்தவவ்வைந் தாம்" என்று அஃதறையப்பட்டுளது. இதற்குப் பிரமாணமின்றென்று சங்கியாதொழிக; திரிவிருத்காண சுருதியினாற் பஞ்சீகரணத் திற்கும் உபலக்ஷணத்தன்மை யுண்மையின்; ஐந்திற்கும் ஐவடிவத்தன்மையிற் சமானமிருப்பிதலும் அவற்றினுள்ளும் (23) "விசேடத்தன்மையா னவ்வாதமவ் வாதம்" என்னும் நியாயத்தான் ஆகாசாகிக்கூற்று சம்பவிக்கு மென்க.

---

(21) மாண்டூக்ய உபநிடதம் - 4,
(22) பஞ்சதசி-1-23.
(23) பிரஹ்ம சூத்திரம்-4-22

அஞ்ஞான றாகாரத்தின் ணொலியும், வாயுவின் கண்ணொலி யூறுகளும், அழலின்கண் ணொலியூறுருவங்களும், நீரின்கண் ணொலி யூறுருவ விரதங்களும், பிருதிவியின்கண் ணொலி யூறுருவ விரத நாற்றங்களும் நன்கிலங்கா நிற்கும்.

இப்பஞ்சிகிருத பூதங்களினின்றும், பூலோகம் - புவலோகம் - சுவலோகம் - மகலோகம் - ஜனலோகம் - தபலோகம் - சத்தியலோகம் என்னுமிந்நாமங்களியையப் பெற்றனவாய். மேனமே லிருப்பனவும், அதலலோகம் - விதலலோகம் - சுதலலோகம் - இரசாதலலோகம் - தலாதலலோகம - மகாதலலோகம் - பாதாலலோ கம் எனப் பெயர் பெறுவனவாய்க் கீழ்க்கீழிருப்பனவுமாய் உலகங்களும், பிரஹ்மாண்டமும், அதனுள்ளுற்ற நால்வகைத் தூல சரீரங்களும், அவற்றிற் சூசிதமாய் அன்ன பானாதிகளும் உற்பத்தியாம்.

நால்வகைத் தேகங்களோ ஜராயுஜம் அண்டஜம் உற்பிஜ்ஜம் சுவேதஜம் எனப் பெயர் பெறுவனவாம்.

ஜராயுக்க (பைக)ளினின்றும் பிறப்பனவாயமனுட பசுவாதிகள் ஜராயுஜங்க ளாம். அண்டங் (முட்டை)களினின்றும் பிறப்பனவாய் பறவை பன்னகாதிகள் அண்டங்களாம். பூமியைப் பிளந்து பிறப்பனவாய கக்ஷ (புற்கொடி) விருக்ஷாதிகள்

உப்பிஜ்ஜங்களாம்; வேர்வையினின்றும் பிறப்பனவாய் யூகமசகாதிகள் (பேன் கொது காதிகள்) சுவேதஜங்களாம்.

ஈண்டும், சதுர்வித சகல தாலசரிரம் ஏகானேக புத்தி விஷயத்தானே வனம் போற் சலாசயம் போன்றேனும் சமஷ்டியும், தருப்போற் சலம் போன்றேனும் வியஷ்டியுமாம். இச்சமஷ்யாஹித சைதன்யம் வைஸ்வானா னென்றும், விராட் டென்றும் விளம்பப்பெறும்; எல்லா நராபிமானித் தன்மையானும் பல்விதமா யிலங் குந் தன்மையானு பென்க. இகற் கிச்சமஷ்டி தூல சரீரமாம். அன்னவிகாரத் தன்மையானே அன்னமயகோசமாய்; தூல போகாயதனத் தன்மையானே தூல சரீரம், நனாவெனவும் நவிலப்பறும். இவ்வியஷ்டி யாஹித சைதன்யம் விசுவனென விளம்பப் பெறுவன். சூக்கும சரிராபிமானத்தை விடாமல் தூல சரீராதிப் பிரலிஷ்டத் தன்மை (நுழைந்த தன்மை) யுண்மையின் என்க. இவற்கு மிவ்வியஷ்டி தூல சரீர மாம்; அன்னவிகாரத் தன்மையான் என்னும் எதுவினானே அன்னமய கோசமாம்; நனாவெனவும் நவிலப் பெறும்.

அக்காலிவ்விஸ்வ வைஸ்வசநராகன், திக்கு, வாதம், அருக்கன், வருணன், அஸ்வினி குமாரர், என்பவரான் முறையே யேவிய காதாதி யிந்திரியமைந்தால் முறையே ஓசை யூறுருவ விரதநாற்றங்களும், அக்னி இந்திரன் உபேந்திரன் யமன், பிரஜாபதி என்பவரான் முறையே யேவிய வாக்காதி இந்திரிய பஞ்சசுத்தான் முறையே வசனம் ஆதானம் கமனம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் என்பனவும். சந்திரன் சதூர்முகன் சங்கரன் அச்யுதன் எனபவரான் முறையே யேவிய மனம் புத்தி அகங்காரம சித்தம் எனப் பெயரிய உட்பொறி நான் கால முறையே சங்கற்ப நிச்சய * அகங்காரய சைத்தங்களும் என்னு மிவ்வெல்லாத தூல விடயங்களை யனுபளிப் பார்கள்; (24) "ஜாக்ரித ஸ்தானம வெளிப் பிரஞ்ஞன்" என்பதாதி மறையாற் காண்க.

ஈண்டும் இத்தூல வியஷ்பு சமஷ்டி கட்கும் அதனுபஹித விஸ்வ வைஶவர்னராகட்கும் வனவிருக்ஷம் போன்றும், அதனவச்சின்ன ஆகாசம் போன்றும், ஜலாசய ஜலம் போன்றும், அதன்கணுற்ற பிரதிபிம்ப ஆகாசம் போனறும் முன்போல் அபேதமாம. இவ்வண்ணம பஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களி னின்றும் தூலப் பிரபஞ்ச உற்பத்தியாம்.

இத்தூல சூக்கும காரணப் பிரபஞ்சங்களின் சம்ஷ்டியும் ஒரு மகாபிரபஞ்சமா; எங்ஙனம் அவாந்தர வனங்களின் சமஷ்டி யொரு பெருவனமாமோ, எங்ஙனந்தான் அவாந்தர ஜலாசயங்களின் சமஷ்டி யொரு மகா ஜலாசயமாமோ, இதனுபகிதமாய் வைஸ்வானராதி ஈஸ்வர பரியந்தமாய் சைதன்யமும் அவாந்தரவனாவச் சின்ன ஆகாசம் போன்றும், அவாந்தர ஜலாசபகதம் பிரதிபிம்ப ஆகாசம் போன்றும் ஒன்றே யாம். இம்மகாப் பிரபஞ்ச அதனுபஹித சைதன்யங்களோடும் தப்தாய பிண்டம் போல பகுக்கப்படாததாய அனுபஹித சைத்ன்யம் (25) "துணிலாய் இவ்வெல்லாம் பிரஹ்மமே" என்னும் மெய்ம்மொழிக்கு வாச்சியமாம், பகுக்கப் பெற்றதாய் இலக்கியமாம். இன்னணம் வஸ்துவின்கண் அவஸ்துவின் ஆரோபமாய் அத்தியா ரோபம் சாமானியமாய்க் காட்டப்பட்டது.

(24) மாண்டுக்கிய வுபநிடத 3
(25) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் - 3- 14-1

இஞ்ஞான்று பிரத்தியக்கான்மாவின் கண் இதை இதை இவர் இவர் ஆரோபிக்கின்னார் என்று விசேஷமாய்க்கூறப்பெறும். அதிப்பிராகிருதர்களோ (26) "ஆன்மாவுரனாய் மைந்தன்" என்பதாதி சுருதியானும், தன்பாற்போற் புத்திரன்பாலும் பிரியங் காண்டலினானும், மைந்தன் புஷ்டனாயினும் நஷ்டனாயினும் யானே புஷ்டனும் நஷ்டனும் என்பதாதியனுபவத்தாலும் மைந்தன் ஆன்மாவென வழங்கு கின்றனர்.

சார்வாகரோ: - (27) "அவ்விப்புருடன் அன்னரசமயன்" என்பதாதி சுருதியினா னும், எரிபற்றிய இல்லத்தினின்றும் தன் சுதனை விட்டேனும் தனது வெளிவருகை காணலானும், "பருத்தேன் இளைத்தேன்" என்பதாதி யனுபவத்தானும் தூலவாகம் (சரீரம்) ஆன்மா வெனச் சொல்லா நிற்பர்.

வேறு சார்வாகர்: - (28) "அப் பிராணன்கள் (அவ்விந்திரியங்கள்) பிதாவாய பிரஜாபதியை யடைந்து கூறின" என்பதாதி சுருதியினானும், பொறிகளின்றேற் சரீர சலன மின்மையினானும், "குருடன் யான் செவிடன் யான்" என்பதாதி யனுபவத்தானும் இந்திரியங்கள் ஆன்மாவென இயம்புவர்.

வேறு சார்வாகர்: - (29) "வேறு உள்ளான்மாப் பிராணமயன்" என்பதாதி சுருதியினானும், பிராணனின்றிப் பொறியாதிகளின் சலனமேலாமையினானும், "யானயிலும் வேட்கையன் யான்றாக வேட்கையன்" என்பதாதி யனுபவத்தானும பிராணன் ஆன்மா வெனப் பேசா நிற்பர்.

(26) கௌஷதகி பிராஹ்மணோப நிடதம் - 2-11.
(27) தைத் திரீயோப நிடதம் - 2-1-1.
(28) சாந்தோக்யோப நிட்தம் - 5-1-7.
(29) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-2-1.

வேறு சார்வாகரோ: - (30) "வேறு உள்ளான்மா மனோமயன்" என்பதாகி சுருதியினானும், மனந்துயிலிற் பிராணாதி யபாவத்தாலும் 'யான் சங்கற்பவான், யான் விகற்பவான்" என்பதாதி யனுபவத்தானும், மனம் ஆன்மாவென மலரா நிறபர்.

பௌத்தரோ: - (31) "வேறு உள்ளான்மா விஞ்ஞான மயன்" என்னுஞ் சுருதியினானும், கருத்தாவின்றேற் கரணத்திற் காற்றலின்மையினானும், யான் கர்த்தா யான் போக்தா" என்பதாதி யலுபவத்தானும் புந்தி யான்மாவெனப் புகலா நிற்பர்.

பிரபாகர தார்க்கரே: - (32) "வேறு உள்ளான்மா ஆனந்தமயன்" என்பதாதி சுருதியினானும், மதியாதிகட்கு அஞ்ஞானத்தின்கண் ணொடுக்கங் காண்டலினா

னும், "யான்ஞுஞன், யான்ஞுஞானி" என்பந்தி யனுபவத்தானும் அஞ்ஞானம் ஆன்மா வென அறையா நிற்பர்.

பாட்டரோ: - (33) பிரஞ்ஞானந்னனே யானந்த மயன்" என்பதாதி சுருதி யினாலும், துயிலிற் பிரகாச அப்பிரகாச மிருத்தலினானும், என்னையானறியேன்" என்பதாதி யனுபவத்தானும், அஞ்ஞானோபஹித சைதன்யம் ஆன்மாவென அறையா நிற்பர்.

(30) தைத்திரீயோப நிடதம் - 2-3-1.
(31) தை த்ரியோப நிடதம் - 2-4-1.
(32) தைத்ரியோப நிடதம் - 2-5-1.
(33) மாண்டுக்ய உபநிடதம் - 5.
(34) சாந்தோக்யோப நிடதம் - 6-2-1.

வேறு பௌத்தர்: - (34) "இது முன் அசத்தாகவே யிருந்தது" என்பதாதி சுருதி யினானும், துயிலில் எவையும் இன்மையினானும், "யான்றுயிலின்கண்ணிருந் தேனில்லை" என எழுந்தானுக்கு இயற்கை ஆராய்ச்சி விஷய அனுபவமிருத் தலினானும், சூனியம் ஆன்மாவெனச் சொல்லா நிற்பர்.

இப் புத்திராதிகட்கு அனான்மத்வ மியம்ப்ப பெறும்.

இவ் வதிப்பிராகிருதாதி வாதியர் கூறிய சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்களில் முன் முன மொழிந்த சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்கட்குப் பிறபிற சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசங்களான ஆன்மத் தன்மைப் பாதங் காண்டலின் மைந்தராதியாக கனான்மத்தன்மை வெட்டவெளியாம்; மேலும் "பிரத்தியக்கு, அத்தூலம், அசக்ஷு, அப்பிராணன், அமனன், அகாததா, சைதன்யம், சின்மந்த்தியம், சத்து" என்பதாதி பிரபல சுருதி விரோதத்தானும், இப்புத்திரன் முதற் சூனியமீறாய் சடத்திற்குஞ் சைதன்ய விடயததன்மையானே கடாதி போன்று அநித்தியத்தன்மை யுண்மை யானும் யான் பிரஹ்மமென்னும் அறிஞானுபவப பிராபலயத் தானும், அவ்வச்சுருதி யுக்தி யனுபவ ஆபாசக்கட்கு பாதித்ததன்மை யுண்மை யானும், புத்திரன் முதற் சூனியமீறாய் யாவும் அனான்மாவே யாம். ஆகையினாலதையதை விளக்கும் நித்திய சுத்த புத்த முக்த சத்திய இயல்பினதாய் பிரதயக்க்ச்க சைதன்யமே ஆன்ம வஸ்து வென வேதாந்த வித்வதனுபவமாம். இவ்வண்ணம் அத்தியாரோபம் இயம்பப் பெற்றது.

அத்தியாரோபப் பிரகரணம்
முறறிற்று.

3-வது அபவாதப் பிரகரணம்.

அபவாதமென்பது இரச்சு விவர்த்தமாய சர்ப்பத்திற்கு இரச்சு மாத்திரத்தன்மை போல், வஸ்து விவர்த்தமாய் அவஸ்துவாய அஞ்ஞானாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு வஸ் துமாத்திரத் தன்மையாம். “அரிய வுண்மையதாகி யயல்தாய், விரிவ தைப்புகல் வார்கள் விகாரமே யரிய வின்மைய தாகி யயலதாய், விரிவதைப் புகல்வார்கள் விவர்த்தமே.” என்று அஃதரையப்பட்டுள்ளது. அங்ஙனமன்றே: - இப்போகாயதனமாய் (போத்திற்கிடமாய்) சதுர்வித சகல தூலசரீர ஜாதமும் போக்கிய வடிவ அன்னபானா திகமும், இதனிடமாம் வடிவம் பூவாதிசதுர் தச புவனங்களும், இதனிடமாம் வடிவப் பிரஹ்மாண்டமும் என்னும் இவையாவும் இவற்றின் காரணவடிவ பஞ்சீகிருதபூத மாத்திரமாம். இச்சத்தாதி விஷய சகித பஞ்சீகிருத பூதங்களும் சூக்கும் சரீரஜாத (கூட்ட) மும் என்னுமிவையாவும் இவற்றின் காரணவடிவ அபஞ்சீகிருதபூத மாத்திரமாம். இச்சத்துவாதிகுணசகித அபஞ்சீகிருதங்கள், உற்பத்தி விபரீதக் கிரமமாய் இதன் காரணபூத அஞ்ஞானோபஹித சைதன்ய மாத்திரமாகின்றன. இவ்வஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானோரஹித னசதன்யமாய் ஈஸ்வராதிகமும் இதனாதார பூதஅனுபஹித சைதன்யரூமாய் துரீயப் பிரஹ்ம மாத்திரமாம்.

இவ்வத்தியாரோப அபவாதங்களால் தத்துவம் பதார்த்த சோதனமும் துணியப் பெற்ற தாம். அங்ஙனமன்றோ: - அஞ்ஞானாதி சமஷ்டியும், இதனுபஹிதசர் வஞ்ஞுத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனனுபஹிதமும் என்னும் இம்மூன்றும் தப்தாய பிண்டம்போல் ஒருமையாய் ஒளிர்வதே தத்பத வாச்சியார்த்தமாம்; இவ்வுபாதியுமாகித ஆதாரபூதமாய் அனுபகித சைகன்யம் தத்பத இலகூஷியார்த்த மாம். அஞ்ஞானாதி வியஷ்டியும், இதனுபகிதமாய் அற்பஞ்ஞத தன்மையாதி விசிஷ்ட சைதன்யமும், இதனனுபகிதமும் என்னுமிம் மூன்றும் தபதாயபிண்டம் போல ஒருமையாய் ஒளிர்வதே துவம்பத வாச்சியார்த்தமாம்; இவ்வயாதியுபகித ஆதாரபூதமாய் அனுபகித பிரத்தியக்கானந்த ரூபமாய் துரீய சைதன்யம் துவம்பத இலக்கியார்ததமாம்.

அபவாதப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

---

4 - வது மகாவாக்கியப் பிரகரணம்.

இனி மகாவாக்கியப் பொருள் வருணிக்கப்படும்: - இத்தத்துவமசி வாக்கியம் சம்பந்தத்திரபததால் அகண்டாரத்த போதகமாம். சம்பந்தத்திரபமென்பது பதங்கட்குச் சாமானாதிகரண்யமும், பதார்த்தங்கட்கு விசேஷண விசேஷ்யபாவமும், பிரத்திய ககானம லக்ஷ(லக்ஷச)ங் கட்கு லக்ஷியலக்ஷண பாவமுமெனவாம். "சாமானாதி கரண்யம், விசேஷண விரேஷ்யதை, இலக்ஷிய இலக்ஷணசம்பதம் என்னுமிம் மூன்றும் பதார்த்தப் பிரத்தியக்காமாககட்காம பதார்த்தங்கட்கும் பிரத்தியககான்மா விற்கும் என்றேனும், பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும பிரத்தியக்கான்மாவிற்கு மென்றே னுங் கொள்க)" என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

சாமானாதிகரண்யசம்பந்தமாண்டெங்கனம்: - “சோபந்தேவகத்த: (அந்தத் தேவ தத்தனே இந்தத் தேவதத்தன்)” என்னுமிவ்வாக்கியத்தின் கண் அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தவாசக 'ஸ" (அந்கத்தேவதத்தன்) சப்தத்திற்கும், இக்கால விசிஷ்ட தேவத்த தவாசக "அயம்” (இந்தத்தேவதத்தன்) சப்தத்திற்தம், ஒரு பிண்டத்திற்றாற்பரிய சம்பந்தமாம்; அங்ஙணம் ஈண்டு “தத்துவமசி" என்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக தற்பதத்திற்கும், அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யவாசக துவம்பதத்திற்கும் ஒரு சைதன்னியத்தின்கண் தாதபர்ய சம்பந்தமாம்.

விசேஷண விசேஷ்யபாவ சம்பந்தமோ: - எங்ஙனம் அவ்வாக்கியத்தின் கண்னேயே "ச" சப்தராத்தமாய் அக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும், "அயம்" சப்தார்த்தமாய் இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்தனுக்கும் பரஸ்பரம் பேத நீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாமோ, அங்ஙனம் இவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தத்பதார்த்த பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் துவம்பதார்த்த அபரோக்ஷ தவாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் பரஸ்பரம் பேதநீக்கத்தானே விசேஷண விசே ஷ்ய பாவமாம்.

லக்ஷிய லக்ஷண சம்பந்தமோ: - எங்ஙனம் ஆண்டே “ச” சப்த “அயம்” சப்தங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த அக்கால இக்கால விசிஷ்டத் தன்மையின் பரித்தியாகத்தானே அவிருத்த கேவதத்தனோடு கூட லக்ஷிய லக்ஷண பாவமாமோ, அங்ஙன மிவ்வாக்கியத்தின் கண்ணும் தத்துவம் பதங்கட்கேனும் அதனர்த்தங்கட்கேனும் விருத்த பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்டத்தன்மைப் பரித்தியாகத்தானே அவிருத்த சைதன்யத்தோடுகூட லக்ஷிய லக்ஷணபாவமாம். இஃதே பாகலக்ஷணை எனப்பகரப்பெறும்.

இவ்வாக்கியத்தின் கண் "நீலம் உற்பலம்" என்னும் வாக்கியம் போல் வாக்கியார்த்தம் பொருத்தமின்றாம்; ஆண்டு நீல பதார்த்தமாய நீலகுணத்தின் உற் பல பதார்த்தமாய உற்பல திரவியத்தின் வெண்மைப்படாதி பேத நீக்கத்தானே அன்னியோன்னிய விசேஷணவிசேஷ்யபாவ சம்சர்க்கத்திற்கு மேனும், அன்யதா விசிஷ்டத்திற்கும் அன்யதரத்திற்குமேனும், அதனைக்கியத்திற்குமோனும், வாக்கியா

ர்த்தத்வ அங்கீகாரத்தின்கண் வேறு பிரமாண விரோதமின்மையின் அவ்வாக்கி யார்த்தம் பொருந்துகின்றது. ஈண்டோ தத்பதார்த்த பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின் துவம்பதார்த்த அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தின் பரஸ்பர பேத நீக்கத்தானே விசேஷண விசேஷ்பபாவ சம்சர்ககத்திற்கும், அன்யதர விசிஷ்டத் திற்கும் அன்யதரத்திற்கும், அதனைக்கியத்திறகும் வாக்கியார்த்தத்வ அங்கிகாரத்தின் கண் காட்சியாதிப் பிரமாண்ட விரோதத்தான் வாக்கியர்த்தம் பொருந்துகின்ற தின் றாம். (35) விகலசம் சர்க்கமேனும் விசிட்டமதேனு மீண்டுச், சகிதருவாக்கியார்த்தஞ் சம்மதமன்றதாகுந், தகு மகண்டைகமாகத் தரிரசத் தன்மையானே, மிகுதரு வாக்கி யார்த்தம் விதுஷரி னுடன் பாடாமே." என்று அஃதறையப்பட்டுளது.

---

(35) வாக்கிய விருத்தி - 38

ஈண்டு "கங்கையின் சுண்ணிடைச்'சேரி பிருக்கின்றது" என்னும் வாக்கியம் போல் விட்ட இலக்கணையும் பொருத்தமின்றாம். ஆண்டு, கங்கை யிடைச்சேரி களின் ஆதார ஆதேய பாவவடிவ வாக்கியார்த்தம் முற்றினும் முரலுகின்றமையின், வாக்கியார்த்தத்தை முற்றினும் விடுத்து அதன் சம்பநதிதீர இலக்கணைக்குப் பொருத்தமிருத்தலின் விட்ட இலக்கணை பொருத்தமாம். ஈண்டோ பரோக்ஷ அபரோக்ஷ சைதன்ய ஏதத்வ வடிவ வாக்கியார்த்தத்தின் பாகமாத்திரத்திற் பகை யிருத்தலின் பாகாந்தரத்தையும் விடுத்து அன்னிய இலக்கணைக்குப் பொருத்தமின் மையின் விட்ட இலக்கணை பொருத்த மின்றாம். கங்கை யென்னும்பதந் தற்பொருள் வீடலாற் றீர பதார்த்தத்தை எங்ஙனங் குறிப்பிக்கின்றதோ, அங்ஙனம் தற்பதமேனுந் துவம்பதமேனும் தற்பொருணீக்கத்தானே துவம்பதப்பொருளை யேனும் தற்பதப் பொருளையேனும் குறிப்பிக்கலாம். ஆதலின், யாங்ஙனம் விட்ட இலக்கணை பொருத்த மின்றெனப்புகலற்க; ஆண்டுத் தீரபதங் கேட்கப்படாமையின் அதன் பொருட் டோற்றுக்கால் இலக்கணையான் அதன்றோற்ற விழை விருப்பினும், தத்துவம் பாதங்கள் கேட்கப்படுதலின் அதன் பொருட் டோற்றமாங்கால், இலக்கணை யான் மீண் டன்யதரபதத்தா லனயதர பதப்பொருட் டோற்றவிழை வின்மையினெ ன்க.

ஈண்டு "சிவப்புச்செல்கின்றது" என்னும் வாக்கியம் போல் விடாத இலக்க ணையு மியையாதாம். ஆண்டுச் சிவப்புக்குணச் செல்லல்வடிவ வாக்கியார்த்தம் முரண்படுதலின் அதனை விடாமல் அதற்குப் பற்றுக்கோடாய் பரியாதி யிலக் கணையான அதன் முரண்படல்னீக்க மேலலின் விடாத விலக்கணை யியையு மெனக் காண்க.

ஈண்டோ பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வ வாக்கியாத்தம் முரண்படுதலின் அதனை விடாமல் அதன் சம்பந்தியாய யாதா மோர் பொருள் குறிப்பிக்கப்படினும் அதன் முரண்படல் னீக்க மேலாதொழிதலின் விடாத விலக்கணை இயையாததேயாம். தற்பதமேனும் துவம்பதமேனும் தற்பொருட் பகையங்கிசந் தணாதலான் அயலங்கிசத்தோடுற்ற துவம்பதப் பொருளையேனும் தற்பதப்பொருளையேனும் குறிப்பிக்கலாம்; ஆதலின் யாங்ஙனம் அயலாற்றால் பாக

விலக்கணையி னுடன்பாடாமெனப்பகரற்க; ஒரு பதத்தால் தற்பொருளங்கிச வயற் பதப் பொருளிரண்டின் இலக்கணை யியையாததானும், அயற் பதத்தால் அதன் பொருட் டோற்றமாங்கால் இலக்கணையான் மீண்டதன றோற்ற விழைவின்மையி னானும் என்க.

ஆகையின் எங்ஙனம் "சோயந் தேவதத்தா" எனனும் வாக்கியமேனும் அதன் பொருளேனும் அக்கால இக்கால விசிஷ்ட தேவதத்த வடிவ வாக்கியாரத்தத்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின் முரணாய அக்கால இக்கால விசிஷ்டாங்கிசத்தைத் தணர்ந்து முரணிலதாய் தேவதத்தாங்கிச மாத்திரத்தைக் குறிப்பிக்கின்றதோ, அங்ஙனம் "தத்துவமசி" என்னும் வாக்கியமேனும், அதன் பொருளேனும் பரோக்ஷ த்வ அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்ய ஏகத்வவடிவ வாக்கியார்த்தத்திற்கு அங்கிசத்தில் முரணிருத்தலின முரணாய பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வ விசிஷ்டாங்கிசத்தை விடுத்து முரணிலதாய் அகண்ட சைதன்ய மாத்திரத்தைக் குறிப்பிக்கின்றதென்றுணர்க.

மகா வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

---

5. அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்.

.

இனி யிஞ்ஞான்று "அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி" (யான் பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேன்) என்னும் அனுபவவாக்கியார்த்தம் வருணிக்கப்படும். இன்னணம் ஆசிரியரால் அத்தியாரோப அபவாத வாயிலாய்த் தத்துவம் பதார்த்தங்கள் சோதிப்பிக்கப்பட்டு வாக்கியத்தான் அகண்டார்த்த மறியப்படின் அதிகாரிக்கு "யான் நித்தியசுத்த புத்த முக்த சத்திய சுபாவ பரமானந்த அனந்த அத்வயப் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்" என்னும் அகண்டாகார வடிவ சித்த விருத்தி யுற்பன்னமாம். அதுவும் சிற்பிரதி பிம்பத்தோ டுற்றதாய்ப் பிரகதியக கபின்ன பரபரஹ்மத்தை விஷ்யஞ்செய்து அதன்கணுற்ற அஞ்ஞானத்தையே பாதிக்கின்றது; அக்காற் படத்தின் காரண தந்து தாகமாங்காற் படதாகமாவதொப்ப அகலகாரண அஞ்ஞான மமியுங்கால் அதன் காரிய மியாவுமழிதலின் அதனுள்ளடங்கிய அகண்டாகாரவடிவ சித்தவிருத்தியும் பாதிக்கப்படும். ஆண்டுப் பிரதிபிம்பித சைதன்யமும், விளக்கொளி இரவி யொளி விளக்க ஆற்றலற்றதாய் அதனாற் குன்றியதேபோல், தானே யொளிர்வதான பிரத்தியக்கபின்ன பரப்பிரஹ்மத்தை யொளிர்விக்கும் யோக்யதையற்றதாய் அதனாற் குன்றியதாய்த் தனக் குபாதிபூதமா யிராநின்ற அகண்ட விருத்திபாதித மாதலின் ஆடியின்றாயின் ஆன்னப் பிரதிபிம்பம் ஆன்ந்த்திரம் ஆவதேபோல் பிரத்தியக் கபின்னப் பரப் பிரஹ்மமாத்திரம் ஆமென் றறிக.

இன்னணமாகவே, † விருத்தி வியாபயத்வ அங்கீகாரத்தானும், ‡ பலவியாப்பத்வப் பிரதிஷேதப்பிரதிபா தனத்தானும், (36) "மனத்தானேயே காணத் தக்கது" (37) "எதுமனத்தான் மனனிக்கப்படாதோ" என்னுமிச்சுருதிகட் கவிரோதமாம்.

(38) "துரியநற்பொரு டன்னைப் பலத்தினாற் சுட்டொணாவென், றரிய நூல்புக லாரிய ரோதின ரன்பினானே" என்றும்,

"சேதனத்தின், மெத்து பேதமை மாய்ந் திடப் புத்திவிருத்தி வேண்டும்" என்றும்,

"சொயமிலங்குரு வாதலிற் றுன்னுறு சித்தின் போலி, பயனுறாது" என்றும்

அஃதறையப்பட்டுள்ளது.

ஜடபதார்த்த ஆகாரவடி வசித்த விருத்திக்குச் சிறப்புளது. அங்ஙன மன்றே:- “இதுகடம்" என்னும் கடாகாரவடிவ சித்தவிருத்தி அறியப்படாக கடத்தை விஷயஞ் செய்து அதன் கண்ணுற்ற அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வாயிலாய்த் தன் பாலுற்ற சிதா பாசனாற் சடமாய் கடத்தையும் விளக்குகின்றது.

(39) "புத்தி யுட்செறி போலிபு மோர் குடம் புக்கு நிற்கு, மத்தினுட்புத்தி யாலறியாமை யழிந்து போகுஞ், சித்தின் போலியினாற்குடந் தோன்றுறும்" என்று அஃதறையப் பட்டுள்ளது.

† விருத்தி வியாப்யதவம் = கேவல விருத்திக்கு விஷயமாந் தன்மை.
‡ பல வியாப்யத்வம் = ஆபாசனோடு கூடிய விருத்திக்கு விஷயமாந் தன்மை.
(36) பிருஹதாரண்யகோபரிஷத் - 4.4-19.
(37) கேனோப நிஷத - 1-6,
(38) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7-57-58-50.
(39) ஸ்ரீபஞ்சதசி - 7 - 58.

விளக்கொளிக்கூட்டம் இருட்கணுற்ற கடபடாதிகளை விஷயஞ் செய்து அதன் மாட்டுற்ற இருளைப்போக்கும் வாயிலாய்த் தன்னொளியால் அதனையும் விளக்குகி ன்றது எங்ஙனமோ அங்ஙனமென்றுணர்க.

அனுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

6. சிரவணாதிப் பிரகரணம்.

இத்தகைய தன்வடிவ சைதன்ய சாக்ஷாத் கார பரியந்தம் சிரவண மனன நிதித்தியாசன சமாதியனுஷ்டானத்தின் பேக்ஷயிருத்தலின் அவையுங் காண்பிக்க ப்படுகின்றன: -

சிரவணமென்பது சட்வித லிங்கங்களால் அசேஷ வேதாந்தங்கட்கு அத்து விதீய வத்துவின்கண் தாற்பர்ய நிச்சயமாம். இலிங்கங்களோ: - உபக்கிரமம், உபசம் மாரம், அப்யாசம், அபூர்வதை, பலம், அர்த்தவாதம், உபயத்தி யெனப் பெயருற் றனவாம். பிரகரணத்தின் கண் முதலிலும் கடையிலும் பிரகாணத்திற் பிரதிபாதிக்க ப்பெறும் அருத்தத்தின் உபபாதனம் உபக்கிரம் உபசம்மாரங்களாம். எங்கனம்: - சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவதத்தியாயத்தில் "(40) ஒன்றே அத்துவிதீயம்" என்று முதலிலும், (41) "இதன் வடிவ மிவ்வியாவும்" என்று கடையிலும், பிரகரணப் பிரதி பாத்தியமாய் அத்துவிதீய வத்துவின் பிரதிபாதனமாமோ. பிரகரண மத்தியிலடிக்கடி பிரகரணப் பிரதிபாத்தியவத்துவின் பிரதிபாதன மப்பியாசமாம்; எங்ஙனம்: - சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே மத்தியில் (42) "தத்துவமரி" என்று ஒன்பது முறை அத்துவிதீய வத்துவிற பிரதியாதனமாமோ.

பிரகரணப் பிரதிபாத்பமாய அத்துவிதீய வத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாமை அபூர்வதையாம். எங்ஙனம்: - சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே அத்துவிதீயவத்துவின் வேறு பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாமையாமோ. (உபநிஷத் மாத்திர விஷயத்வ மெனவறிக). பலமோ பிரகரணப் பிரதியாத்தியமாய் ஆத்ம ஞானத்திற்கேனும் (43) அதனனுட்டானத்திற்கேனும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்பெறும் பிரயோஜனமாம்; எங்ஙனம்: - சாந்தோக்கியத்தில் (44) "ஆசிரியவானாய புருடனறிவன் அவனுக்கு (அச்சீவன் முத்தனுக்கு) அவ்வள வேதாமதம் எவ்வளவு பிராரப்தம் விடவில்லையோ, பின் விதேக முத்தியை யடைவன்" என்று அத்துவிதீய வத்து ஞானத்திற்கு அதனடைவு பிரயோசன மெனக்கேட்கப் பெறுமோ. ஆண்டாண்டுப் பிரகாணப் பிரதிபாத்தியத்தின் புகழ்ச்சி யருத்தவாதமாம். எங்ஙனம்: - சாந்தோக்கியத்தின் கண்ணேயே "(45) அப்பொருளை வினவினோனாகின்றாய் எதனால் கேளாதது கேட்கப்பெறுமோ, நினையாதது நினைக்கப் பெறுமோ, அறியாதது அறியப்பெறுமோ" என்று அத்துவிதீயவத்துப் புகழ்ச்சியர்மோ.

---

(40) சாந்தோக்கியம் 6-2-1
(41) சாந்தோக்கியம் 6-8-7.
(42) சாந்தோக்கியம்-6-8-7
(44) சாந்தோக்கியம் 6-14-2.
(45) சாந்தோக்கியம் 6-1-3
(46) சாந்தோக்கியம் - 6-1-1.

பிரகரணப் பிரதி பாத்திய அருத்தராதனத்தில் ஆண்டாண்டு கேட்கப் பெறும் யுக்தி உபாத்தியாம். எங்ஙனம்: - சாந்தோக்கியத்தில் "(46) எங்ஙனம் சௌமியனே!

ஒருமட்பிண்ட வுணர்வால் காரியம் யாவும் மண்மயம் என அறியப் பெற்றதாம்; காரியமாயது வாங்கினாலாரம்பிக்கப்பெற்ற பெயர் மாத்திரத்துற்றது, மண்ணென்பதே யுண்மை யாம்" என்பதாதியில் அத்துவிதியவத்து சாதனமாய் விகாரத்தின் வாக்காற் றொடங்கன் மாத்திரத்தன்மையில் யுக்தி கேட்கப்பெறுகின்ற தாமோ.

மனனமோ, வேதாந்த அனுகுண (சாதக) மாய யுக்திகளால், கேட்கப்பட்ட அத்துவிதீயவத்துவின் இடவிைடாது தொடர்ந்து சிந்தித்தலாம்.

விஜாதீயமாய காயாதி விருத்தியின்றி அத்துவிதீய வஸ்து சஜாதிய விருத்திப் பிரவாஹம் நிதித்தியாசனமாம்.

சமாதி, சவிகற்பகமும் நிர்விகற்பகமுமென இரு விதமாம். அவற்றுள் சவிகற்பகமென்பது ஞாதுரு ஞானாதிவிகற்ப லபாபேக்ஷையின்றி அத்துவிதீயவத்து வின்கண் அவ்வாகார வடிவமாயசித்தவிருத்தியின் நிலை பேறாம். அக்கால் மண்மயக கஜாதி புலப்படினும் மண்ணொளிர்வதொப்பத துவைதம பானமாயினும் அத்துவிதவஸ்து விளங்கும். (47) "திருசி ஸ்வரூபமாயதூஉம், ககனோபமாயதூஉம், பரமாயதூஉம், சக்ருத்விபாத வாயதூம், (ஒரு தன்மையானே விளங்குவதாயதூஉம்), அஜமாயதூஉம், ஏகமாய்தூஉம், அலேபகமாய்தூஉம், சர்வகதமாயதூஉம், அக்வய மாயதூஉம் ஆய எஃதக்ஷரம் அஃதே சத்தம் யானாகின்றேன் விமுக்தனோம்" என்று அஃதறையப் பெற்றுளது.

---

(47) உபதோ சகஸ்ரீ திருசி ஸ்வரூப பரமார்த்த தரிசனப் பிரகாணம்.

நிர்விகற்பகமோ ஞாது ருஞானாதி விகற்ப லயாபேக்ஷ யொன்றி அத்து விதிய வத்துவின் கண் அவ்வாகாரவடிவமாய் சித்தவிருத்தியின் மிகுதியாய் ஒருமைப் பாட்டானே நிலைபேறாம் (விஸ்பஷ்டமாய் விளங்காமையின் என்பது கருத்தாம்). அக்காலோ ஜலாகாரவடிவுற்ற லவண மொளிராமல் ஜலமாத்திரமா யொளிர்வதேபோல் அத்துவிதீய வத்துவாகார வடிவற்ற சித்த விருத்தி யொளிராமல் அத்துவிதீய வத்து மாத்திரம் ஒளிரா நிற்கும். அதனானே இதற்குந் துயிற்கும் அபேத சங்கை யுண்டாகா. என்னை? இருபாலும் விருத்தி புலப்படாமை சமானமாயினும் அதன் உண்மை இன்மை மாத்திரத்தானே இவற்றிற்கு † வேற்றுமை புலப்படுதலி னென்க. [† துயிலின்கண் அவித்தியாவிர்த்தியின் உண்மையுள தெனினும் அந்தக் கரண விர்த்தியின்மையின், வேறுபாடுளதென அறிக.]

இதனங்கங்களாவன: - இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியா ஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பனவாம். அவற்றுள்,

கொல்லாமை, பொப்யாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, ஏலாமை, என்பன இயமங்களாம்.

தூய்மை, மகிழ்வு, தவம், வேதநூல் பயிறல், பத்தியா லீசற் போற்றல் என்பன நியமங்களாம்.

கரசரணாதிவைப்புச் சிறப்பிலக்கண் முற்ற பதுமம் சுவத்திகம் முதலன ஆசன ங்களாம்.

இரேசக பூரக கும்பக இலக்கண உயிர்மீட்சி யுபாயங்கள் பிராணாயாமங்க ளாம்.

தத்தம் விடயங்களினின்றும் பொறிகளின் மீட்சியே பிரத்தியாகாரமாம்.

அத்துவிதீய வத்துவின்கண் ணந்தரிந்திரியத்தை நிறுவுதலே தாரணையாம்.

ஆண் டத்துவியே வத்துவின்கண் சிதைந்து சிதைந்து உண்டாம் அந்தரிந்திரிய விருத்திப் பிரவாஹம் தியானமாம்.

சமாதியோ சாற்றிய சவிகற்பகமேயாம்.

இவ்வண்ணம் இதனங்கியாய நிர்விகற்பகத்திற்கு இலய விக்ஷேப கஷாய இரசாஸ்வாத வடிவ நான்கு விக்கினங்கள் உண்டாகின்றன.

இலயமென்பது அகண்ட. வத்துவைப் பற்றாமற் சித்த விருத்தியி னித்திரை யாம்.

அகண்ட வதுதுவைப் பற்றாமற சித்த விருத்திக்கயற் பற்றுக்கோடு விக்ஷேபமாம்.

இலய விக்ஷேபமின்றேனும் இராகாதி வாதனை யான் மங்கிய தன்மையானே சித்த விருத்தியின் அகண்ட வத்துப் பற்றின்மை கஷாயமாம்.

அகண்ட வஸ்துவின் பற்றின்றியும் சித்தவிருத்தியின் சவிகற்பகானந்தச் சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம். அல்லது சமாதியாரம்ப சமபத்தேசவிகற்பகானந்தச் சுவைப்பு இரசாஸ்வாதமாம்.

இந்நான்கு விக்கினம் நீங்கிய சித்தமானது காற்றற்ற விளக்கொப்பச் சலனமற்றதாய்ச் சதகண்ட சைதன்ய மாத்திரமா யெப்பொழுது நிலை பெறுமோ அப் பொழுது நிர்விகற்பக சமாதியென நிகழ்த்தப்பெறும். **(48)** "இலயத்தினின்றுஞ் சித்தத்தை தெளிவிக்க, மீண்டும் விக்ஷேபத்தைக் கெடுக்க, இரண்டினின்றும் நீங்கிச் சமத்தன்மையை யடையாத சித்தம் கஷாயத்தோடு கூடியதென அறிக, சமமடைந்த சித்தத்தைச் சலிப்பியா தொழிக; சுகத்தைச் சுவைத்த லொழிக; ஆண்டுப் பிரஞ் ஞையினால் நிராசையுடையனாய் ஆகுக;" என்றும். **(49)** "காற்றற்ற தலத்தில் வைத்த

தீபம் எங்ஙனம் அசைகின்றதின்றே அஃது உபமையாக ஸ்மரிக்கப்பட்டுள்ளது" என்றும் அஃதறையப்பட்டுளது.

---

(48) கௌடபாதகாரிகை - அத்வைதப் பிரகரணம் 44.
(49) பகவற்கீதை - 6-19.
(50) முண்டகோப நிஷத்-2-2-9.

சிசவமதிப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

---

7. ஜீவன் முக்தப் பிரகரணம்.

இனிச் சீவன் முக்த னிலக்கண மியம்பப்பெறும்: - ஜீவன் முத்தனென்பவன் வடிவ அகண்டப் பிரஹ்ம ஞானத்தால் அதனஞ்ஞான பாதனவாயிலாய்த் தன் வடிவ அகண்டப் பிரஹம சாக்ஷாத் காரமாங்கால் அஞ்ஞானம் அதன் காரியமாய் சஞ்சித கர்மசம்சய விபாயாதிகட்கும் பாதிதத்தன்மை யுண்மையின் அகிலபந்தரகித பிரஹ்ம நிஷ்டனாம்; **(50)** "இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப் பெறுகின்றது; சகல ஐயங்களுஞ் சோதிக் கப்பெறுகின்றன; இந்த ஞானியினது கன்மங்களோ நசிக்கின்றன; அந்தப் பராவரப் பிறஹ்மத்தைச் சாக்ஷத்கரித்த அக்கால்" என்பதாதி சுருதி யுண்மையி னென்றுணர்க.

இவனோ சமாதியினின்றும் வெளிப்பட் டிருக்குஞ் சமயத்தில் மாமிச சோணித மூத்திர மலாதியின் பாத்திரமாய் காத்திரத்தானும், அந்தத் தன்மை மந்தத் தன்மை சமர்த்தத்தன்மை சாமர்த்தியமின்மை முதலியவற்றின் பாத்திரமாய் இந்திரியக் கிராம (கூட்ட)த்தானும், பசிதாக சோகமோகாதியின் பாத்திரமாய் அந்தக் கரணத்தானும், முன் முன் வாதனையாற் புரியப்பட்ட கன்மங்களையும், புஜிக்கப் பட்ட ஞானத்தோடு பகையாத பிராரப்த பலன்களையும், கண்டும், பாதிதமாதலி னுண்மையாய்க் கண்டதின்றாம். எங்ஙனம்: - இந்திர ஜால மென்னும் ஞானவான், அவ்விந்திர ஜாலத்தைக்கண்டும், பரமார்த்தம் (உண்மை) இஃதெனக் கண்டதின்றோ. "கட்புல அற்றவ னாயினும் கட்புல னற்றவன் போன்றே" செவிப்புலனுற்ற வனாயிலுஞ் செவிப்புலனற்றவன் போன்றே" என்பதாதி சுருதியானுமறிக. **(51)** "கண்படை யுடையான் கடுப்ப நனாவில் யாவன் கண்டிலனும் துவயத்தையோ கண்டும், அத்வயத்தன்மையால், அங்ஙனமே ஆற்றியும் யாவன் நிஷ்கிரியனு மாவனோ அவன் ஆன்மவித்தாம் அன்னியனன்று என ஈண்டு நிச்சயமாம்" என்றும் கூறப்பட்டு முளதெனக்கொள்க. இவனுக்கு ஞானத்தின் முன்னிருப்பனவேயாய ஆகார விகாராதிகளின் றொடர் புபோன்று சுபவாதனைகளின் றொடாபே யுண்டாம். அல்லது சுபாசுபங்களின் உதாசீனத்தன்மையேனு முண்டாம்.

---

(51) உபதேச சகஸ்ரீ திருசிஸ்வரூப பரமார்த்த தரிசனப் பிரகரணம். 13.

"(52) அத்வைத தத்துவத்தை யறிந்தவனுக்கு இஷ்டப்படி சஞ்சாரங் கூடு மாயின் அசுசியக்ஷணத்தில் நாய்கட்கும் தத்துவ தரிசிகட்கும் யாது தான் பேதங் கொல்" என்றும், "(53) பிரஹ்மவின்மையைப்பாறி அங்ஙன மான்மாவிற்குக் குன்றாக காண்போனாந் தன்மையும் அங்ஙனங் கர்த்தாவலதாந்தன்மையும் அறிவனோ அவன் ஆன்மஞ்ஞன் மற்றைய என்றாம்" என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கால் அமானித்வாதிகளாய ஞான சாதனங்களும் அத்வேஷ்ட்ருத்வாதிகளாய சற்குணங் களும் அலங்காரம் போற் றொடர்ந்து துலங்கும் (54) "ஆன்மஞான முண்டான வனுக்கு நிச்சயமாய் அத்வேஷ்ட்ருத் வாதிகளாய குணங்கண் முயல்வின்றியே யுண்டாகின்றன; இவனுக் கவை சாதனவடிவங்களன்றாம்" என்றஃதறையப்பட்டுளது.

மிகைப்படக்கூறலா லென்பயன்; இவன்றேக பாத்திரைமாத்திரைப் பொருட் டாய் இச்சையனிச்சை பரேச்சைகளாற் கிடைக்கப்பெற்றனவாய் சுகதுக்க வடிவங்க ளாய் பிராரப்த பலன் கிளை யனுபவிப்பவனாய் அந்தக்கரண ஆபாசாதிகளை விளக்குபவனாம் அதன் முடிவில் பிரத்தியக்கானந்த பரப்பிரஹ்மத்தின்கண் பிராணன் இலயமாங்கால், அஞ்ஞான அதன் காரிய சமஸ்காரங்கட்கும் விநாசமெய்தலின் பரமகைவல்யமாய் ஆனந்தைகாசமாய் அகில பேதத்தோற்ற ரஹிதமாய அகண்டா பிரஹ்மவடிவமாய் நிலைபெறுவன்; "(55) அவனுடைய பிராணன் கிளம்புகின்றதில்லை"

---

(52) நைஷ்கர்ம்பா சித்தி.4.52.
(53) உபதேச சகஸ்ரீபிரகாசப் பிரகரணம்-13.
(54) நைஷ்காம்ய சித்தி-4-69.
(55) பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்-4-4-6.
(56) ஷை 3-2-11
(57) கடோபநிஷத்-5-1.

"(56) ஈண்டேநன்குறுகின்றனன்" "(57) விமுக்தனாய் விடுபடுகின்றான்" எனபதாதி சுருதியினானுணர்க.

ஸ்ரீ சதானந்த பரமஹம்ச பரிவராஜக
ஆசிரியாருளிச் செய்த

ஸ்ரீவேதாந்த சாராமிருதம்
முற்றிற்று.